

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Agrofermotech”, prin intermediul administratorului Sergiu Scifos,

în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Agrofermotech” către GȚ „Cojocar”, intervenient accesoriu SRL „Agriest-Com”, cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Agrofermotech” și menținută hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 31 iulie 2017, SRL „Agrofermotech” s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către SRL „Agriest-Com” cu privire la încasarea datoriei, iar la 07 noiembrie 2017, reclamanta a depus cerere de modificare a temeiului și obiectului acțiunii, înaintându-și pretențiile față de GȚ „Cojocar”, intervenient accesoriu de partea pârâtului SRL „Agriest-Com”.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 20 aprilie 2010, a prestat pentru GȚ „Cojocar” servicii de reparație a tehnicii agricole, inclusiv a livrat piese de schimb, în valoare totală de 87 600 lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria SU nr. 3487167 din 20 aprilie 2010, precum și prin actul de îndeplinire a lucrărilor din 20 aprilie 2010.

Ulterior, la 07 decembrie 2010, în baza contractului de cesiune a creanțelor nr. 1, SRL „Agriest-Com” a achitat parțial datoria GȚ „Cojocar” față de SRL „Agrofermotech” în mărime de 70 000 lei. Astfel, datoria restantă constituie suma de 17 600 lei.

La reclamația nr. 9, recepționată la 21 septembrie 2015 de către pârât, ultimul nu a întreprins nici o acțiune în vederea achitării datoriei.

Potrivit reclamantei, întârzierea executării obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, indiferent dacă debitorul a folosit acești bani în alte scopuri sau i-a reținut cu rea-credință.

Solicită SRL „Agrofermotech” încasarea datoriei în mărime de 17 600 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 7904,58 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Agrofermotech” a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Agrofermotech” și menținută hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 272 alin. (3) din Codul civil, potrivit căruia în raporturile juridice în care nu este stipulat termenul executării obligației sau în care executarea poate fi cerută oricând, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când debitorul trebuie să execute obligația. Astfel, instanța de apel a conchis că creditorul a pretins executarea obligației anume în momentul înaintării spre plată a facturii fiscale, și nu în momentul înaintării reclamației din 07 septembrie 2015, precum a invocat apelanta. Corespunzător, odată cu acceptarea facturii, debitorul trebuie să execute obligația, moment ce declanșează curgerea termenului de prescripție. Prin urmare, calcularea termenului de prescripție de la data de 29 septembrie 2015 este nejustificată.

La 25 februarie 2019, SRL „Agrofermotech”, prin intermediul administratorului Sergiu Sclifos, a contestat cu recurs decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată să fie admise integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Agrofermotech” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 noiembrie 2018, fiind expediată participanților la proces la 20 decembrie 2018 (f.d. 119), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să confirme momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 25 februarie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și

alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Agrofermotech”, prin intermediul administratorului Sergiu Scifos.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Agrofermotech”, prin intermediul administratorului Sergiu Sclifos.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova